

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6904/16

לפני:

כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופטת ע' ברון

המערערים:

1. גיא פרנקל
2. ניהול משאבי הסביבה (אנווירומנט) בע"מ

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים מיום
14.07.2016 בת"פ 34268-03-12 שניתן על ידי כבוד
השופטת ר' פרידמן-פלדמן

תאריך הישיבה:

י"ז בשבט תשע"ז (13.2.17)

בשם המערערים:

עו"ד זיו אברמוביץ; עו"ד אודי טויזר

בשם המשיבה:

עו"ד אוהד בורשטיין; עו"ד מורן מיארה

פסק-דין

השופט י' דנציגר:

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 14.7.2016 (השופטת ר' פרידמן-פלדמן), במסגרתו הורשעו שני המערערים והושמו עליהם עונשים שונים.

הערעור מתמקד בהרשעת המערערת 2, ובקנסות שהושמו על שני המערערים, בסכום כולל של 350,000 ש"ח. שני המערערים הורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה

לפי סעיף 47(א)(1) (בצירוף מספר סעיפים) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988, והמערערת 2 הורשעה, בנוסף, בעבירה לפי סעיף 23(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

לפי עובדות כתב האישום, נציג המערערת ושתי חברות נוספות תיאמו ביניהם את ההצעות שהגישו למכרז מסויים שפרסם השירות המטאורולוגי באוקטובר 2010. בין נציגי החברות נערכה פגישה במשרדו של מנכ"ל אחת מהן. בפגישה זו תיאמו נציגי החברות את ההצעות שבכוונתם להגיש למכרז, כך שהצעתה של המערערת תהיה יקרה מהצעת חברה אחרת באזור הצפון וזולה מהצעת אותה חברה אחרת באזור הדרום. בזמן הפגישה הוכנה הצעת מחיר חדשה למערערת, שהייתה גבוהה בכ-200% מהצעת המחיר שהוכנה על ידה מראש.

2. לטענת המערערת 2, הותרת הרשעתה בדין מסכה ותסב לה נזקים ממשיים, ובפרט ירידה בשיעור התקשרויותיה עם גופים ציבוריים העורכים מכרזים. נטען כי לא נלקחה בחשבון, במידה הראויה, העובדה שמדובר בחברה שהינה "מחוללת תחרות", שמעורבותה בענף תרמה לירידת מחירים ולתועלת לציבור. כמו כן נטען שחלפו שש שנים מאז העבירה וכי מדובר במעידה חד פעמית. לטענת שני המערערים, הקנסות שהושתו עליהם כבדים ביותר, הם אינם נוטלים בחשבון את יכולותיהם הכלכליות ואינם פרופורציוניים לקנסות שהושתו על המעורבים האחרים בפרשה, שיכולותיהם הכלכליות גבוהות בהרבה מאלה שלהם. המערערים הפנו לפסיקה המעידה על השתתפות נמוכים משמעותית במקרים דומים.

3. לטענת המשיבה, העונשים שהושתו על המערערים הינם מקלים ביותר ולכאורה היה אף מקום לשקול ערעור מטעם המשיבה על קולתם. באשר להרשעת המערערת 2; הודגשו חומרתן היתרה של נסיבות המפגש בין המעורבים בפרשה ותיאום המחירים שעלול היה להסב נזק בן מספר מליוני שקלים לציבור, אלמלא נחשף העניין מבעוד מועד. באשר לקנסות שהושתו על שני המערערים; נטען כי אלו משקפים איזון נאות שאותו ערך בית המשפט קמא בין המעורבים בפרשה, תוך התחשבות, בין היתר, בגודלם ובעוצמתם הכלכלית. עוד נטען כי הפסיקה אליה הפנה בא כוח המערערים מתייחסת למקרים שבהם נכרתו הסדרי טיעון עם הנאשמים, שלא כבמקרה דנן. כן הוצגה פסיקה בה הושתו קנסות בשיעורים דומים במקרים דומים.

4. לאחר שמיעת טיעוני באי כוח הצדדים ועיון באסמכתאות שהוצגו לנו השתכנענו כי אין מקום לקבלת הערעור.

באשר לערעור על הרשעת המערערת 2; העבירות שבביצוען הורשעה המערערת 2 חמורות והן הצדיקו הרשעה. כפי שקבע בית המשפט המחוזי, לא מתקיימים במקרה זה שני התנאים המצטברים שנקבעו בפסיקת בית משפט זה, שהתקיימותם הינה תנאי הכרחי להימנעות מהרשעה [ראו: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997)].

באשר לקנסות שהושחו על המערערים; אכן אין מדובר בקנסות קלים, אך משניהלו המערערים את משפטם עד תומם, אין הם יכולים להסתמך על השתת קנסות בשיעורים מופתתים במקרים שבהם נטלו הנאשמים אחריות והודו במיוחס להם במסגרת הסדר טיעון. יתר על כן, בעבירות של הסדר כובל, שמביצוען נפגע הציבור כולו, יש הצדקה להשתת קנסות בשיעורים גבוהים, לרבות בשל הצורך בהרתעת חברות ומנהליהן מהתנהלות עבריינית.

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, י"ז בשבט התשע"ז (13.2.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט